

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Golazo

tegen

Humo en Humo.be

Met een mail van 31 oktober 2025 dient Gert Van Goolen namens Golazo een klacht in tegen Humo en Humo.be. De aanleiding zijn volgende publicaties:

- een artikel van 21 september 2025 op Humo.be, onder de titel: *WK Wielrennen in Rwanda en de hulp van het Belgische sportmarketingbedrijf Golazo: “Met dit WK steunen we een regime dat massale wreedheden begaat”*
- een artikel van 23 september 2025 in Humo, onder de titel: *Duizend heuvels en granaten: de cynische waarheid achter het wereldkampioenschap wielrennen in Rwanda – “Met dit WK steunen we een regime dat massale wreedheden begaat”*

Redactievertegenwoordiger van Humo Edwin Ceulebroeck antwoordt met een brief op 22 december 2025, waarop Gert Van Goolen namens Golazo een laatste repliek stuurt in een brief van 12 januari 2026.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een fysieke hoorzitting gehouden op 14 april 2026. Gert Van Goolen woonde die bij voor Golazo, voor Humo was journalist Jan Antonissen aanwezig. Via videoverbinding woonden ook Pieter Dujardin voor Golazo en Edwin Ceulebroeck voor Humo de hoorzitting bij.

DE FEITEN

Het artikel in Humo en op Humo.be zijn identiek, op de titel na. Het gaat over het wereldkampioenschap wielrennen dat eind september 2025 voor het eerst op Afrikaanse bodem georganiseerd werd, met name in Rwanda. Humo schetst hoe Rwanda de organisatie van het WK toegewezen kreeg en hoe de president Paul Kagame het WK gebruikt in een bredere strategie van sportswashing. Via prestigieuze sportevenementen en door het sponsoren van topsportclubs probeert het regime zijn imago op te poetsen en kritiek weg te vegen, terwijl het massale wreedheden begaat in Oost-Congo. Volgens het artikel krijgt Kagame daarbij de hulp van het Belgische sportmarketingbedrijf Golazo.

De journalist citeert daarvoor onder meer de Britse journalist Michela Wrong, die een kritisch boek over het Rwandese regime geschreven heeft. Dat het WK plaatsvindt in Rwanda zonder het te hebben over de oorlog in Oost-Congo en de rol van Rwanda daarin, is volgens haar een onverholven steunbetuiging aan het regime. Nochtans heeft het Europees Parlement opgeroepen om het WK elders te laten plaatsvinden.

In het artikel komt ook Kimberly Coats aan het woord, die samen met haar partner Jonathan Boyer zich inzette voor het Rwandese wielrennen. Coats vertelt over wantoestanden bij de Rwandese wielervederatie die zij signaleerde en die ophef veroorzaakten. Dat was slecht nieuws voor de WK-kandidatuur, maar uiteindelijk kreeg Rwanda toch het WK. Daarna waren er opnieuw problemen, toen de Fransman Grandjean die jarenlang de Ronde van Rwanda had georganiseerd, vertrok door onenigheid met de koersdirecteur. Daarmee zette Grandjean ook een punt achter zijn medewerking aan het WK in Rwanda.

Rwanda moest op zoek naar een nieuwe organisator. Kagame stelde een duo aan, namelijk het Franse bedrijf ASO dat onder meer de Ronde van Frankrijk organiseert én het Belgische sportmarketingbedrijf Golazo dat al langer actief is in Oost-Afrika. Volgens woordvoerder Gert Van Goolen is Golazo geen co-organisator, wel “event delivery partner”. De CEO van Golazo Bob Verbeeck noemde het bedrijf eerder tegenover Belga en De Tijd wel uitdrukkelijk co-organisator, in de marge van een aankondiging van een ander akkoord dat hij met de Afrikaanse Wielervederatie (CAC) gesloten had. Zo gaat Golazo tot 2031 de Afrikaanse wielervederaties organiseren en de nationale wielervederaties in Afrika ondersteunen. Verbeeck tekende dat akkoord met de voorzitter van de CAC, Mohamed Wagih Azzam. Volgens Verbeeck stond het akkoord met de CAC los van het akkoord over het WK in Rwanda, maar volgens Azzam waren de deals wel aan elkaar verbonden. Het was “part of the deal”.

Het akkoord van Golazo met de CAC botst op veel weerstand bij insiders, klinkt het. Zo moet een Afrikaans land dat het Afrikaanse kampioenschap wil organiseren, veel geld betalen aan Golazo, voor iets dat ze naar eigen zeggen ook zelf kunnen. De organisatie zou ook chaotisch en last minute verlopen. Volgens de nieuwe voorzitter van het CAC Kouamé moet een land 850.000 dollar betalen om het kampioenschap te houden. Golazo legt uit dat in dat bedrag alle kosten voor de organisatie vervat zitten en is het niet eens met de term wurgcontract. Het bedrag zou een tiende zijn van het totaalbudget voor een Europees kampioenschap. Golazo zegt ook dat door hen het kampioenschap veiliger wordt en dat de wedstrijd op televisie uitgezonden wordt.

De vraag is welke Afrikaanse landen zoveel geld op tafel kunnen leggen. Volgens Kouamé was het niet duidelijk bij het sluiten van het akkoord dat ze 850.000 dollar zouden moeten betalen. Ze dachten dat Golazo het geld via sponsordeals bij elkaar zou krijgen. Daarnaast zijn er al 20 jaar geruchten van corruptie rond Azzam die als toenmalige voorzitter van de CAC mee de deal sloot. Al zijn er volgens het artikel geen bewijzen van malversaties bij de deal met Golazo. Toch uit Kimberly Coats vermoedens dat Azzam smeergeld gekregen moet hebben. Golazo reageert stellig dat het Azzam niet betaald heeft.

Daarnaast zijn er ook vragen over het WK-parcours in Rwanda met 5.500 hoogtemeters, het zwaarste WK-parcours uit de geschiedenis en niet bepaald op maat van Afrikaanse renners. Het lijkt daarentegen wel een ideaal parcours voor Remco Evenepoel. Nog opmerkelijk volgens het artikel is dat de Fransman Grandjean het parcours bouwt in opdracht van Golazo, en dat Golazo een samenwerking heeft opgezet met de R.EV Academy van de familie Evenepoel.

Voorts is Golazo ook als aandeelhouder in het productiehuis Bargoens van Eric Goens gestapt om samen sportdocumentaires te gaan maken. Een van de eerste programma's in die samenwerking is "Regenbogen in Rwanda", een documentairereeks over het WK in Rwanda. Volgens het artikel is het vooral een opwarmer voor het WK en ontbreekt een kritische insteek, bijvoorbeeld over de oorlog in Oost-Congo. De link wordt ook gelegd naar het feit dat Golazo reizen naar Rwanda verkoopt met speciale arrangementen tijdens het WK en er zo publiciteit gemaakt wordt voor een dubieuze trip.

Op het einde van het artikel stelt de journalist de vraag of Golazo het Rwandese regime steunt. Gert Van Goolen antwoordt dat dat helemaal niet zo is.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Klager is sportmarketingbedrijf Golazo dat in het artikel in Humo een felle aanval op het bedrijf ziet. Klager is voor de publicatie gecontacteerd door journalist Jan Antonissen en woordvoerder Gert Van Goolen heeft een gesprek van ongeveer twee uur met hem gehad. Daarna heeft Van Goolen via mail aanvullingen en verduidelijkingen op de besproken onderwerpen gestuurd, maar alle verduidelijkingen of tegenargumenten zijn volgens Golazo niet of niet genoeg opgenomen in het artikel.

Zo heeft klager aan de journalist laten weten dat Golazo geen co-organisator is van het WK in Rwanda, zoals geschreven in het artikel, maar wel "event delivery partner" waarbij het mensen en knowhow leverde op praktisch en organisatorisch vlak voor het WK.

In het artikel staat ook dat het wereldkampioenschap in Rwanda en de organisatie van de Afrikaanse kampioenschappen bij Golazo terechtgekomen zijn binnen een en dezelfde deal. CEO Bob Verbeeck had aan Belga gezegd dat het akkoord over het ene losstond van het andere, maar de voorzitter van de CAC Azzam spreekt dat tegen bij Humo en noemde het "part of the deal". Klager zegt dat hij meermaals benadrukt heeft bij de journalist dat dat niet klopt en vindt het niet kunnen dat de versie van Azzam toch opgenomen is in het artikel.

Klager spreekt tegen dat het tv-programma van Eric Goens een gunstig effect gehad zou hebben op de verkoop van Golazo-reispakketten naar Rwanda.

In verband met de samenwerking tussen Golazo en de R.EV Academy heeft klager op voorhand aangegeven dat die volledig losstond van andere activiteiten van Golazo, zoals de mogelijke organisatie van het WK in Brussel in 2030 of het uittekenen van het parcours van het WK in Rwanda. Dat zijn insinuaties waar niets van aan is. Zo staat Rwanda erom bekend dat geen enkele meter er vlak is. Het zou sowieso een loodzwaar parcours worden met veel hoogtemeters, los van de deelname van Evenepoel.

Volgens klager klopt ook de kritiek in het artikel niet dat de deal rond de organisatie van de Afrikaanse kampioenschappen nadelig zou zijn voor de Afrikaanse landen. Klager zegt dat ze duidelijk en transparant aan de wielerfederaties gecommuniceerd hebben

hoeveel dat zou kosten (850.000 dollar) en wat ze voor dat bedrag allemaal mogen verwachten, zoals een professionelere organisatie en een veiligere koers voor de renners. De tegenargumenten zijn wel in het artikel opgenomen, maar volgens klager slechts gedeeltelijk waardoor de negatieve toon de bovenhand neemt.

De cover van Humo en de bijhorende titels van het artikel, zowel in print als online, zijn tendentiek. Er wordt een teneur gezet dat Golazo president Kagame zou helpen. Op de cover van Humo staat "Sportswashing en corruptie: wie wordt rijk van het WK Wielrennen?" Dat Rwanda en Kagame aan sportswashing doen, spreekt klager niet tegen, maar hij pikt niet dat Golazo daaraan gekoppeld wordt. Te meer omdat er nergens in het artikel sprake is van corruptie in het kader van het WK.

De titel van het artikel online is suggestief en schadelijk, en daarom problematisch voor klager. Het citaat "*Met dit WK steunen we een regime dat massale wreedheden begaat*" volgt na "het Belgische sportmarketingbedrijf Golazo" en een dubbelpunt. Daarmee lijkt het citaat uit de mond van klager te komen, waardoor Golazo het Rwandese regime lijkt te steunen en rechtstreeks betrokken lijkt bij de wreedheden die er gepleegd worden. Klager heeft de redactie gevraagd om de titel aan te passen, maar de adjunct-hoofdredacteur vond die correct en liet weten dat de titel het best scoorde in een lezerstest. Humo bevestigt zo dat het alleen uit is op clickbait en dat ronkende titels het blad moeten doen verkopen.

Klager heeft veel zaken genuanceerd en weerlegd bij het gesprek en via mail op voorhand, maar die verklaringen zijn in het artikel niet of in een korte versie opgenomen waardoor er niet op een correcte manier wederhoor is gegeven, meent klager.

Alle aspecten aan het WK samen in het artikel zetten een bepaalde teneur rond Golazo. Dat gevoel wordt volgens klager versterkt doordat sommige verklaringen niet volledig weergegeven zijn, dat sommige elementen niet waarachtig zijn en dat er suggestieve titels bijstaan. Dat alles doet uitschijnen dat klager er minder koosjere praktijken op na houdt in Afrika en zelfs een wreed regime steunt. Klager spreekt dat tegen en noemt het een kwalijke teneur.

HUMO

Humo heeft met het artikel willen aantonen dat Rwanda grote sportevenementen gebruikt om zijn imago op te poetsen, terwijl het verantwoordelijk is voor grove mensenrechtenschendingen. Dat is sportswashing. Sportmarketingbedrijf Golazo helpt hoe dan ook mee aan die imago-opbouw van het regime van Kagame door zijn rol in de organisatie van het WK in dat land. Dat heeft de journalist willen aantonen door verschillende zaken rond het WK te belichten. Hij heeft daarvoor in de eerste plaats met veel betrokken partijen gesproken en bronnen geraadpleegd en die samengebracht in het artikel.

Humo en de journalist zijn stellig dat er in het hele artikel wél waarheidsgetrouw bericht is. De journalist mocht Golazo wel degelijk co-organisator van het WK noemen. Begin mei 2023 hadden Belga en De Tijd het al zo geschreven na een gesprek met CEO Bob

Verbeeck. Golazo heeft dat nooit in twijfel getrokken of aangeklaagd, dus mocht Humo het zo overnemen in zijn berichtgeving.

In de voornoemde artikels van Belga en De Tijd benadrukte Golazo “dat de WK-organisatie losstaat van deze nieuwe deal”, waarmee de deal rond de Afrikaanse kampioenschappen bedoeld werd die met wielerunie CAC gesloten werd. De journalist heeft met de toenmalige voorzitter van de CAC Azzam gesproken en die sprak Verbeeck tegen. Azzam is op dat vlak een gezaghebbende bron, omdat hij mee aan tafel zat. Drie bronnen bevestigden aan de journalist dat de deal nadelig was voor de Afrikaanse landen. Door de deal betalen Afrikaanse landen 850.000 dollar voor de organisatie wat veel geld is. Bovendien valt de wedstrijd te laat op het jaar en de federaties konden zich niet goed voorbereiden. De journalist stelt de deal bijgevolg terecht in vraag.

Humo vindt dat ook de samenwerking tussen Golazo en productiehuis Bargoens relevant was om te vermelden, zeker wanneer dat productiehuis als eerste productie in de samenwerking een programma rond het WK in Rwanda maakt. De constructie roept vragen op en maakt deel uit van het ruimere plaatje dat de journalist schetst.

Hetzelfde geldt voor de samenwerking tussen Golazo en de R.EV Academy, een constructie die ook vragen oproept. De journalist moest die vermelden, gezien de kansen van Evenepoel op het WK in Rwanda en het meedingen van Golazo om het WK in Brussel te mogen organiseren. Golazo hoopte met Evenepoel meer kans te maken om die organisatie naar zich toe te trekken, maar dat plan mislukte waarna de interesse van Golazo in de R.EV Academy taande. Meerdere bronnen hebben dat bevestigd aan Humo wat het geoorloofd maakte om het op te nemen in het artikel.

De cover bevat volgens Humo drie aspecten die het artikel samenvatten, namelijk dat het over sportswashing, corruptie en het economisch belang van het WK gaat. Vandaar de toevoeging van “de kassa rinkelt in Rwanda” en “wie wordt rijk van het WK wielrennen?”. De titel op de cover is samenvattend voor het hele artikel dat met feiten en externe bronnen de drie aspecten op de cover samenvat. Golazo wordt daarbij niet vermeld.

De online titel bestaat uit twee delen. Enerzijds is er een feitelijk, informerend deel: “WK wielrennen in Rwanda en de hulp van het Belgische sportmarketingbedrijf Golazo”. Daarna volgt een citaat uit het artikel van auteur Michela Wrong: “Met dit WK steunen we een regime dat massale wreedheden begaat”. De redactie mag twee aspecten uit het artikel samenbrengen in de titel. De titel is correct, dekt de inhoud van het artikel en moet de lezer overtuigen het volledige verhaal te lezen. Daarbij is geen sprake van misleiding. Volgens Humo is het duidelijk voor de lezer dat het citaat nooit uit de mond van Golazo zou komen. Een titel mag prikkelend zijn. Humo weigerde dan ook om die aan te passen.

Humo benadrukt dat het WK wielrennen in Rwanda een voorbeeld bij uitstek is van sportswashing. De journalist is dan punt per punt gaan kijken hoe alles rond het WK verlopen is, voor en achter de schermen, en hij laat stemmen aan het woord (o.a. uit de Afrikaanse wielwereld) die je anders niet hoort. Daarbij heeft hij niet aan sfeerschepping gedaan, maar het is gebaseerd op feiten en uitspraken van externe

bronnen. Die informatie is telkens ook toegeschreven aan een bron. Het zijn niet de woorden van de journalist zelf. Bovendien moet wederhoor niet letterlijk weergegeven worden, zoals klager het voor ogen had. De journalist is geen doorgeefluik zonder meer, maar moet ook de informatie uit wederhoor inschatten en in de juiste context plaatsen.

BESLISSING

Dat een regime zoals dat van Kagame in Rwanda grote sportevenementen gebruikt om zijn imago op te poetsen en zo aan sportswashing doet, betwisten partijen niet. Een journalist mag het gegeven van sportswashing en alles wat daarin een rol heeft gespeeld, kritisch doorlichten. Als een groot Belgisch sportmarketingbedrijf een rol speelt in de organisatie van wedstrijden die ingezet worden als sportswashing, mag de journalist daarover uiteraard ook berichten.

Golazo en de journalist geven beiden aan dat ze lang gesproken hebben en heel wat informatie via mail uitgewisseld. De journalist heeft Golazo laten reageren op ernstige beschuldigingen en dus wederhoor gegeven, zoals bepaald in artikel 20 in de Code van de Raad voor de Journalistiek. Wanneer meerdere bronnen aan een journalist een andere versie van het verhaal bevestigen, mag de journalist die versie ook opnemen in het artikel.

De journalist heeft die versie ook telkens gekaderd en toegeschreven aan de bron, net zoals de versie van Golazo ook aan de woordvoerder van het bedrijf wordt toegeschreven. Het is niet omdat Golazo een andere versie van de feiten op tafel legt, dat de journalist die voor de enige, juiste waarheid moet aannemen.

Dat geldt bijvoorbeeld voor de deal rond de Afrikaanse wielerkampioenschappen die volgens verschillende bronnen in het artikel nadelig is voor de Afrikaanse landen die een kampioenschap willen organiseren, maar ook voor het feit dat het WK en de Afrikaanse wielerkampioenschappen allebei “part of the deal” waren toen die in handen van Golazo kwamen en dat Golazo meer belangen had bij de samenwerking met de R.EV Academy van Remco Evenepoel. De reactie van Golazo is op al die punten telkens ook weergegeven. Misschien niet zo uitgebreid als Golazo zelf gewild had, maar de essentie van het standpunt van Golazo is telkens loyaal weergegeven. Dat die reactie wordt ingekort, is geen fout. De Raad heeft op dat vlak dan ook geen beroepsethische fouten kunnen vaststellen.

Ook in de titel op de cover van Humo over het betwiste artikel stelt de Raad geen inhoudelijke fout vast. De titel mag prikkelend en teasend zijn. Het is een titel die het artikel samenvat op drie punten, namelijk sportswashing, corruptie en de economische belangen rond een WK wielrennen.

De titel van het online artikel strookt in de letterlijke zin met de inhoud van het artikel. Er zitten twee delen in, namelijk feitelijk gaat het over het WK wielrennen en de rol van Golazo bij het WK in Rwanda en daarna volgt een citaat om de aandacht van lezers te wekken. Het feitelijke deel en het citaat komen allebei uit het artikel. De redactie mag in een titel ook meerdere aspecten uit een artikel samenbrengen. Een titel mag de lezer

prikkelen en teasen om verder te willen lezen. De titel komt in dit geval overeen met het artikel. Binnen de context van het artikel is het ook duidelijk dat het citaat nooit uit de mond van de Golazo-woordvoerder kan komen, wel van auteur Michela Wrong zoals letterlijk in het artikel staat.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 7 mei 2026